Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Sermo beati hieronimi presbiteri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

culum ſuum; añ. In ꝑle ma-
ter: in partu virgo. gaude ⁊ le-
tare virgo mater domini. añ.
Alma virgo maria que genu-
iſti chriſtum intercede pro no
bis. añ. Scā maria virgo in
tercede pro toto mundo q̄ ge-
nuiſti regem orbis. añ. San
cta maria ſuccurre miſeris iu-
ua puſillanimes. refoue flebi-
les ora pro populo interueni
pro clero intercede pro deuo-
to femineo ſexu ſentiant oīs
tuum leuamen quicunq̄ cele-
brant tuum nomen. Collcā
Famulorū tuoꝝ. Ad. iij. vi. et
ix. añ. de lau. ij. iij. et. v. Capi.
In omnib⁹ requiem queſiui.
℟. et ℣. de virginib⁹. Collec.
Famulorum tuoꝝ. In ſecun
dis ṽis ſup pſalmos de dn̄a.
añ. Ecce tu pulcra. illa tantū
Per totam oct. nō mutat niſi
fuerit dies dn̄ica. Hymnus.
Fit porta chriſti peruia Ca-
pitulum. In omibus requiē
queſiui. ℣. Specie tua ⁊ pul-
chritudine tua. vel Elegit eā.
Sup mag. vel poſt primū be
nedicam⁹ p ſuffra. dicūtur ſe-
quentes anti. Hortus ꝯclu-
ſus vt s̄. añ. Dilecte mi. vt s̄.
añ. Deſcendi. vt s̄. añ. Ani-
ma mea. vt s̄. añ. Nigra ſum
ſed formoſa filie hieruſalem ſi
cut tabernacula cedar. ſic̄ pel
les ſalomonis. nolite me con-
ſiderare q̄ fuſca ſim q2 deco-
lorauit me ſol. Collecta. Fa
mulorum tuorum. Si domi
nica infra octauam venerit in
primis ṽs añ. Ecce tu pulcra
es vts̄. cuz ſequentib⁹ quattu-
or pſalmis de dn̄a. Sup mḡ.
añ. Uirgo prudentiſſima, vt
ſupra. Cetera vt ſupra. Poſt
primum benedicam⁹ ſuffra.
de dn̄ic. In matutinis Inuit.
añ. ps. et ℣. vt ſup̄ tribus die-
bus infra octauam habentur
lectiones de ſermone vt infra.
Euangelium ſicut in die. ℟.
de hiſtoria ſicut i die. Ad lau
des añ. Aſſumpta eſt vt ſup̄.
cuz ceteris. ⁊ ſup bn̄. ſicut i die
Collecta. Famulorum tuoꝝ.
Nulla ſuffragia. Ad hos om
nia ſicut ſignatum eſt infra oc
tauas. In ſecundis veſpis ſu
per pſalmos de dn̄a. añ. Ecce
tu pulcra es. cum quattuor ſe
quentib⁹. ℣. Elegit eam. Su
per magnificat añ. Deſcendi
in hortum. vt s̄. Cetera vt in
fra octauas. Omelia domi-
nicalis transfertur in diem fe
riatam. Per hebdomadā lec-
tiones. Sermo beati hieroni
Odie lc̄. i. mi preſbiteri.
H per glorioſa virgo ma-
ria celos aſcendit. rogo gaude
te quia vt ita fatear ineffabili
ter ſublimata cum chriſto re-
gnat in eternum. Regina mū
di hodie de terris ⁊ de preſen
ti ſeculo neq̄ eripitur: iterum

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dico gaudete qꝛ ſecura de ſua
imarceſſibili gloria ad celi iā
peruenit palacium. Exultate
inquam ⁊ gaudete ⁊ leteī om
nis orbis qꝛ hodie nobis om
nibꝫ eius interuenientibꝫ me/
ritis ſalus aucta eſt. Vob̄ q̊ꝫ
diligentibus eam honor ⁊ vir
tus vna cum reliquis virgini/
bus ſacris amplior preſtatur
et gratia Jdcirco dilectiſſimi
letamini ⁊ laudate. quia ſi de
um ore prophetico in ſanctis
ſuis laudare iubemur: multo/
magis eum in hac celebrita/
te beate virginis matris eius
oportet cum hymnis ⁊ canti/
cis diligentius extollere ⁊ dig
nis deo iubilare preconijs ac
myſticis honorare muneribuſ
Nulli dubium quin totum
ad gloriam laudis eius perti
neat quicquid digne genitri/
ci ſue impenſum fuerit ac ſo/
lenniter attributū. Et quo
timeo et ſatis valde pertime/
ſco dum veſtris cupio parere
profectibus. ne forte ſicut im/
probus ita et indignus lau/
dator inueniar. profecto cum
nec ſanctitas vel facūdia ſup
petat: vt beatam ⁊ glorioſam
virginem digne laudare que/
am. Quoniam vt verum fate
ar quicquid humanis dici po
teſt verbis minus eſt a laude
celi quia diuinis eſt ⁊ angeli/
cis excellentius predicata et
laudata preconijs. A pro/
phetis quidem prenunciata
a patriarchis figuris ⁊ enig/
matibus preſignata. ab euan
geliſtis exhibita ⁊ monſtrata
ab angelo venerabiliter atqꝫ
officioſiſſime ſalutata. Prete/
rea qualis et quanta eſſet ab
eodem diuinitus declaratur
cum ait Aue gratia plena do
minus tecuꝫ. benedicta tu in
mulieribus. Talibus nanqꝫ
decebat virginem oppignera/
ri muneribus. vt eſſet gratia
plena que dedit celis gloriaꝫ
terris deum pacemqꝫ refudit:
fidem gentibus finem vitijs
vite ordinem. moribus diſci/
plinam. Et bene ad virgi/
nem angelus mittitur quia ſē
per eſt angelis cognata virgi/
nitas. Profecto in carne pre/
ter carnem viuere non terrena
vita eſt ſed celeſtis. Unde i
carne angelicam vitam acqui
rere magis eſt meritum q̄ ha
bere. Eſſe enim angelum feli/
citatis eſt: eſſe vero virginem
virtutis. dum hoc obtinere vi
ribus virgo nititur cum gra/
tia quod habet angelus ex cre
atura. vtrunqꝫ tamen eſſe vir/
ginem et angelum diuini mu
neris eſt officium non huma/
ni. Aue inquit gratia plena
Et bene plena qꝛ ceteris ꝑ ꝑ/
tes preſtatur. maxime vero ſi/
mul ſe totā infudit plenitudo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

gratie. Hoc quippe eſt qđ da-
uid canit Deſcēdet ſicut plu-
uia ĩ vellus. Vellus itaqꝫ cū
ſit de corpe neſcit corpis paſſi
onem. Sic et virginitas ĩ car
ne vitia carnis neſcit. Celeſtꝫ
plane imber in virgineum vel
lus placito ſe infudit illapſu:
⁊ tota diuinitatis vnda ſe cō-
tulit in carne quando verbuꝫ
caro factum eſt ac deinceps ꝑ
crucis patibulum expreſſum.
terris om̄ibus pluuiam ſalu-
tis effudit: ⁊ ſtillicidia gratie
humanis preſtitit mentibus.
Dñs tecuꝫ inquit. Mira res
Et iam erat cum virgine q̄ ad
virginem mittebat angelum:
⁊ p̄ceſſit nūciū ſuū đs ſed a đo
non receſſit. nec teneri potuit
locis qui om̄ibꝫ habeꝛ in locꝫ
⁊ totus vbiqꝫ eſt ſine quo ni-
hil totum. Ergo verbū p̄ris
nunqꝫ a p̄re diſcedens homo
ꝓ nobis dignatus eſt fieri ſe-
creto ſuo myſterio quo ip̄e no
uit. Qui q̄m totū ſuſcepit qđ
eſt homis homo totꝰ eſt ⁊ to-
tum accipiens qđ dei eſt om̄i-
no aliud q̄ꝫ deus qui natus ē
ex maria eſſe nō potuit. Scit
em̄ đs om̄ia et poteſt. ꝓpterea
quia ita eſt ſciuit ſe ac potuit
in vtero virginis ſine ſui cor-
ruptione miſcere atqꝫ vnire vt
vnus eſſet chriſtus deus ⁊ hō
vna pſona vnaqꝫ ſubſtantia.
ob qđ dei genitrix electa ⁊ p̄-
electa iure ab angelo ſalutaꝛ.
⁊ predicaꝛ gratia plena. Ve-
re plena ꝑ quā largo ſpūſſan-
cti imbre pfuſa eſt om̄is crea-
tura. Et ideo ſatis eam deuo
tiſſime primum angelus vene
ratur et ſalutat. Miraꝛ itaqꝫ
⁊ ip̄e qualis aut quāta ſit quā
ſalutat. Nō em̄ ſimplex vł cō-
ſueta erat iſta ſalutatio ſꝫ om
ni admiratione digniſſima.
Siquidē veneratōis fuit de-
latio oblatio muneris. famu-
latus obſequij. Quia et ſi in
ſanctis p̄ribꝫ ⁊ prophetis gra
tia fuiſſe crediꝛ nō tn̄ eatenus
plena. In maria ꝓo totiꝰ grē
que in chriſto ē plenitudo ve
nit q̄ꝫ q̄ꝫ aliter. Et ideo inquit
bn̄dicta tu inꝛ mulieres. id ē
plus benedicta q̄ꝫ om̄es muli
eres. Ac ꝑ hoc quicquid ma-
ledictionis infuſum ē ꝑ euam
totum abſtulit benedictō ma
rie. Inſuꝑ ⁊ grām refudit xp̄i
ortus quā nō habuit priꝰ om
nis mundus. Igiꝛ qđ natura
non habuit vſus neſciuit. igno
rauit ratio mens nō cepit hu-
mana pauet celum. ſtupet ter
ra creatura om̄is etiaꝫ celeſtis
miraꝛ. hoc totum eſt qđ ꝑ ga-
brielem marie diuinitus nun
ciatur: ⁊ ꝑ chriſtum adimpleꝛ
In octaua beati laurētij. xvij
auguſti. In p̄mis veſ. pſal. fer
cū ſuis an̄. Hymnꝰ. Suppli-
ci voto. Caplm. Cōfitebor

℣. Glia et hono. Sup mag.
aña. Ueni deſideratoꝛ bone.
vent ſuſcipiant te angeli mei.
qm̄ affatus non negaſti me. ꝓ
batus confeſſus es me. Col.
B eati laurentij nos faciat q̄
ſumus dñe paſſio veneranda
letantes et vt eam ſufficienter
recolamus efficiat p̄omptio-
res. Per. Poſt primū bndica
mus de dña. Completoꝛium
de dña. Ad matutinas Inui
tatoꝛiū. Uenite adoꝛem⁹. añ.
ps. et. ℣. de primo no. hiſtoꝛie
ſancti laurentij tres lec. vt ifra
℟. Beatus laurentius dixit.
℟. Beatus laurentius oꝛa-
bat et dixit. Dñe iheſu chriſte
paſtoꝛ bone ſuſcipe ſpūm me-
um. ℣. Gratias tibi ago dñe
q2 ianuas tuas ingredi merui
Dñe iheſu. ℟. In craticula.
Te deum dicit. Ad laud. añ.
vna tm̄ de lau. Hymn⁹ et. ℣.
de vno mar. Caplm̄ ꝛ collcā
vt ſup̄. Sup bnd. añ. In cra-
ticula. Poſt primū bn. d dña.
Ad primā de dña. Ad hoꝛas
añ. de lau. ℟. et. ℣. d vno mar
tire. In ſecūdis veſpis nihil d
ſcō laurētio oīa de dña. Si
octaua beati laurentij in diez
dñicum venerit in matutinis
ſeruabit hiſtoꝛia ſicut iacet. ce
tera vt s. In ſecūdis ꝟs pſal.
feriales cum ſuis añ. Hymn⁹
Supplici voto: ℣. Iuſtus vt
palma. Sup mag. añ. Bea-
tus laurentius dum in crati-
cula. Poſt primū bnd. de dña
Sequunt lectiones Lectō. I
B Eatus laurentius tran
ſiuit ꝑ ignem quo nō ad
uſtus inhoꝛruit ſed illumina-
tus effulſit. Tranſiuit ꝑ ignez
momentaneum atq3 terraneū
ſed flammam gehēne ꝑpetuo
exurentis euaſit. Tu. Lcō. ij.
Quid hoc beatius viro qui
miſerentis dei diſpēſante grā
arſit ne arderet ꝛ ne vreret ex-
uſtus eſt. Qui ſi nullis eēt ig
nib9 ac ſupplicijs traditus fue
rat quidem ſecuritas liberali
tatis: ſed nll'a extiterat gloꝛia
dimicātis. Tu. Lcō tertia.
Ad hoc eñ nos exēplis atq3
doctrinis in eccleſia ſua chri-
ſtus erudit. non vt nihil mali
patiamur in mundo: ſ3 vt mū
dum multimoda paſſione vin
camus. Cecidit quondā va-
rijs tribulationib9 coartat9 il-
le clariſſimus prophetarū pa-
trum p̄riarcha dauid dicens.
Conculcauit coꝛ meum intra
me ꝛ in meditatōne mea exar-
deſcit ignis. Tu Si fuerit di
es dominica. Lectio quarta:
Predictam prophete ſenten
tiam etiam venerabili lauren
tio conuenire ꝛ manifeſtum eſt
cuius coꝛ tanta in fide chriſti
magnanimitate concaluit vt
deſpectis p̄op̄ij coꝛpis cruci
atib9 inſaniſſimo toꝛtoꝛi ſuo